

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमिलाई यस दुःखको लोकबाट निकालेर सुखको धाममा लैजान, धाम पवित्र स्थानलाई भनिन्छ।”

प्रश्न:- यो बेहदको खेल कुन दुई शब्दहरूको आधारमा बनेको छ?

उत्तर:- “वर्सा र श्राप”। बाबाले सुखको वर्सा दिनुहुन्छ, रावणले दुःखको श्राप दिन्छ। यी बेहदका कुरा हुन्। देवी-देवता धर्मकाले बाबाबाट वर्सा लिन्छन्। आधाकल्प पछि फेरि रावणले श्राप दिन्छ। तिमि बच्चाहरूलाई अब स्मृति आएको छ- हामी निराकारी दुनियाँमा रहन्थ्यौं, फेरि सुखको पार्ट खेल्यौं। हामी नै देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौं, अब ब्राह्मण बनेर देवता बन्छौं।

गीत:- ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति। यो हो बेहद बाबाको महिमा। उहाँ सर्वोच्च भगवान् हुनुहुन्छ- यो त सबैले जान्दछन्। उच्च भन्दा उच्च भगवान्को मत पनि अवश्य उच्च हुन्छ। त्यसैले भनिन्छ श्रीमत अर्थात् श्रेष्ठ मत। सबै भक्तहरूले उहाँलाई याद गर्छन्। उहाँ हुनुहुन्छ भगवान्, भगवती पनि हुनुपर्छ। पिता भएपछि माता पनि चाहिन्छ। एक हुन्छ लौकिक माता-पिता, अर्को हुन्छ पारलौकिक माता-पिता। लौकिक हुँदा हुँदै पनि कोही दुःखी हुन्छ भने पारलौकिकलाई याद गर्छ। अहिले तिम्रो लौकिक सम्बन्ध पनि छ। पारलौकिक माता-पिता तिमिलाई परलोकमा लैजानु हुन्छ। लौकिकलाई बन्धन भनिन्छ, जसमा दुःख हुन्छ। दुईवटा परलोक छन्- एक निराकारी लोक, जहाँ आत्माहरू रहन्छन्। दोस्रो साकारी लोक, जसलाई सुखधाम भनिन्छ। त्यो शान्तिधाम, त्यो सुखधाम। बाबा आएर यस दुःखको लोक, जसलाई मृत्युलोक अथवा पतित भ्रष्टाचारी दुनियाँ भनिन्छ। यहाँबाट लिएर जानुहुन्छ, यहाँ सबै छन् पतित। पतित उनलाई भनिन्छ, जो विकारमा जान्छन्। सत्ययुगमा पावन सम्पूर्ण निर्विकारी रहन्छन्। पहिले लक्ष्मी-नारायणको महिमा गाउँथ्यौं, आफूलाई विकारी सम्झन्थ्यौं। लक्ष्मी-नारायण, महाराजा-महारानी पवित्र थिए त्यसैले प्रजालाई पनि पवित्र भनिन्छ। त्यो हो सुखधाम, वैकुण्ठ। नर्कलाई धाम भनिँदैन। धाम पवित्रलाई भनिन्छ। यो हो अपवित्र दुनियाँ। विश्व सुखधाम थियो। अहिले पतित भ्रष्टाचारी, नर्क बनेको छ। अब सबैलाई सुखको धाममा लैजानु छ, त्यसैले अवश्य बाबालाई नै आउनु पर्छ। उहाँ आएर बच्चाहरूलाई सुखी बनाउनु हुन्छ। बाबा हुनुहुन्छ स्वर्गको रचयिता। भन्छन्- हे बाबा, पहिला सुरुमा हजुरले हामीलाई स्वर्गको वर्सा दिनु भएको थियो। आधाकल्प हामी स्वर्गमा रह्यौं, त्यसलाई भनिन्छ नै सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राजधानी।

बाबाले याद दिलाउनु हुन्छ— २१ जन्म तिमी स्वर्गमा रह्यौ। ८ जन्म सत्ययुगको लागि, १२ जन्म त्रेताको लागि, यो सबै कुरा बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, म तिमीलाई सबैथोक बताउँछु। निराकार बाबाले निराकार बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— यस साधारण तनको लोन लिएर म तिमीलाई सम्झाउँछु। आधाकल्प तिमी अशोक वाटिकामा थियौ, फेरि तिमी शोक वाटिकामा आयौ। सुख पूरा भएर दुःख आयो। वाम मार्ग मतलब नर्क। त्यसमा तिमीले दुःख पाउँछौ फेरि बाबा आएर रावण राज्यबाट छुटाएर राम राज्यमा लैजानु हुन्छ। यो खेल बनेको छ। बाबाले सुखको वर्सा दिनुहुन्छ, रावणले दुःखको श्राप दिन्छ। यो बेहदको कुरा हो। अहिले बाबाले तिमीलाई २१ जन्मको लागि सुखको वर्सा दिइरहनु भएको छ। भगवान्ले स्वर्ग रचनुहुन्छ, त्यसैले स्वर्गको वर्सा मिल्नुपर्छ। वर्सा पाएका थियौ। मायाले आधाकल्प श्राप दियो। तिमी बुद्धिमा सारा चक्र छ। यस चक्रको कहिल्यै अन्त्य हुँदैन। फेरि वर्सा दिन बाबालाई अवश्य आउने पर्छ। अब बाबा आउनु भएको छ, जान्नुहुन्छ— वर्सा लिनेछन् उनैले, जसले कल्प पहिले पनि लिएका थिए। देवी-देवता धर्म सिवाय अरू कसैले वर्सा लिन सक्दैन। पहिले ब्राह्मण नबनी देवता बन्न सकिँदैन। पहिले हामी आत्माहरू निराकारी दुनियाँमा रहन्थ्यौ। फेरि आउँछौं सुखको पार्ट खेल्न। ‘हम सो’ देवता बन्यौं फेरि क्षत्रिय, वैश्य सो शूद्र बन्यौं। हामी यी वर्णहरूमा आउँछौं। अहिले जो ब्राह्मण बन्छन्, उनैले आफूलाई ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारी कहलाउँछन्। सम्झन्छन्— हामी भाइ-बहिनी भयौं। फेरि विकारको दृष्टि रहन सक्दैन। जान्दछन्— हामी पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौं। बाबा र स्वर्गलाई याद गर्छौं र यो एक जन्म पवित्र रहन्छौं। यो हो मृत्युलोक। यो मुर्दाबाद भएर अमरलोक जिन्दाबाद हुनु छ। वहाँ ५ विकार हुँदै हुँदैन, रावण राज्य नै खतम हुनेछ। सत्ययुग त्रेतालाई राम राज्य, द्वापर कलियुगलाई रावण राज्य भनिन्छ। यही विश्व हीरा जस्तो थियो, अहिले कौडी जस्तो बनेको छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई हीरा जस्तो जन्म दिन आएको छ। तिमी मेरो श्रीमत्तमा चल। नत्र तिमीले स्वर्गको सुख देख्न पाउँदैनौ। स्वर्गमा दुःखको नाम हुँदैन, अरू कुनै खण्ड रहँदैन। भारत नै वास्तवमा प्राचीन खण्ड हो। केवल देवी-देवताहरूको नै राज्य हुन्छ, त्यसैले यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। आधाकल्प तिमीले स्वर्गको सुख भोग्यौ, फेरि रावण राज्य सुरु भयो। सत्ययुगलाई शिवालय भनिन्छ। शिवबाबाद्वारा स्थापना गरिएको हो। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना, शंकरद्वारा नर्कको विनाश गराउनुहुन्छ। जसले स्थापना गर्छन्, उनैले स्वर्गमा पालना पनि गर्नेछन्। उनै विष्णुपुरीको मालिक पनि बन्छन्। शिवबाबाले नै शूद्रबाट ब्राह्मण बनाउनु हुन्छ। यस समय तिमी ब्राह्मण वर्ण हो। फेरि देवताहरूको वर्ण हुनेछ। अहिले तिमी ईश्वरद्वारा ब्राह्मण वर्णमा आएका छौ, फेरि तिमी

ईश्वरीय वर्णमा बाबासँग परमधाममा रहन्छौ। फेरि वहाँ देखि देवता वर्णमा आउँछौ। सत्ययुगमा एक देवताहरूको नै राज्य थियो, त्यतिबेला अरू कुनै खण्ड थिएन। पछि इस्लामी, बौद्धी आदि आएका हुन्।

अहिले तिमी पाण्डव योगबलद्वारा ५ विकार माथि जित पाएर जगतजित विश्वको मालिक बन्छौ। लक्ष्मी-नारायण, सूर्यवंशी स्वर्गको मालिक थिए। उनीहरूलाई पनि संगममा बाबासँग नै वर्सा मिलेको थियो। संगमयुग ब्राह्मणहरूको हो, जो ब्राह्मण बन्दैनन् मतलब कलियुगमा छन्। बाबाले तिमीलाई वेश्यालयबाट निकालेर शिवालयमा लिएर जाँदै हुनुहुन्छ। अहिले तिमी हौ ब्रह्माका बच्चाहरू ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारी। तिमीहरू भाइ-बहिनी भएर कहिल्यै पनि विषपान गर्न सक्दैनौ। हो, गृहस्थ व्यवहारमा त रहनु नै छ, तर विकारमा जान सक्दैनौ। यस रावण राज्यमा रहेर कमल फूल समान पवित्र रहनु छ। फेरि यो प्रश्न उठ्न सक्दैन— सृष्टि कसरी बढ्छ? बाबाको आदेश छ— म पवित्र दुनियाँ बनाउन आएको छु। तिमी यो अन्तिम जन्म पवित्र बन्यौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्न सक्छौ। यसमा नै अबलाहरू माथि अत्याचार हुन्छन्। रूद्र ज्ञान यज्ञमा असुरहरूको विघ्न पनि पर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— श्रीमतमा चल्थौ भने तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। यति समय तिमी आसुरी मतमा अर्थात् ५ भूतहरूको मतमा थियौ। म आत्मा हुँ, मलाई यस शरीरद्वारा पार्ट खेलनु छ— यो कसैलाई थाहा छैन। आत्मा शालिग्रामलाई नै भनिन्छ। शालिग्राम पनि कुनै यति ठूलो हुँदैन। परमात्मा पनि कुनै यति ठूलो हुनुहुन्छ। आत्मा अथवा परमात्मा तारा जस्तै हुनुहुन्छ। आत्मामा सारा पार्ट भरिएको छ। आत्माले भन्छ— म एक शरीर छोडेर अर्को धारण गर्छु, पार्ट खेलनको लागि। श्री नारायणको आत्माले भन्छ— श्री नारायणको रूप धारण गरेर यति जन्म राज्य गर्नेछु। आत्मामा नै सारा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। यसलाई नै ईश्वरीय ज्ञान भनिन्छ। भगवानुवाच, परम पिताले आत्माहरूलाई बसेर पढाउनुहुन्छ, कुनै मनुष्यले पढाउँदैन। यहाँ बेहदको बाबाले पढाउनुहुन्छ। यो चक्र कसरी घुम्छ! यस सृष्टि चक्र र रचयिता वा रचनाको ज्ञानलाई कुनै मनुष्य मात्रले जानेका छैनन्। अहिले तिमी शिवालय सत्ययुगमा राज्य गर्न लायक बन्छौ। तिमी जब लायक थियौ, त्यतिबेला धेरै बुद्धिमान्थियौ। अहिले बाबाले फेरि हीरा जस्तो बनाउन आउनु भएको छ। त्यसैले उहाँको श्रीमतमा चलनुपर्छ। रावण मतले तिमीलाई कौडी तुल्य बनाउँछ।

तिमीलाई थाहा छ— यस दुनियाँको आयु ५ हजार वर्ष हो, यही पुरानो र नयाँ बन्छ। सत्ययुग त्रेता नयाँ दुनियाँ, द्वापर कलियुग पुरानो दुनियाँ। बाबा फेरि दैवी दुनियाँ स्थापना गर्न आउनु भएको छ। तिमी आत्माहरूले पूरा ८४ जन्म लिन्छौ। आत्माले नै यी अंगहरूद्वारा बोल्छ र सुन्छ। एक पुरानो शरीर छोडेर

नयाँ लिन्छ। आत्माहरूलाई बाबाले यो ज्ञान दिनु भएको छ— हामी बाबासँग पहिले स्वीट होममा थियौं, फेरि ‘हम सो’ देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौं। अब हाम्रो यो अन्तिम जन्म हो। हामी ब्राह्मणहरूले स्वर्गको वर्सा लिएर देवता बन्छौं। नयाँ शरीर धारण गर्छौं। यो चक्र बुद्धिमा घुम्नुपर्छ। पवित्र रहनाले तिमी स्वर्गको चक्रवर्ती महाराजा बन्छौ। यो कुरा उनीहरूको बुद्धिमा आउँछ, जो कल्प पहिले जसरी बनेका छन्। नत्र बुद्धिमा आउँदै आउँदैन। विश्वको इतिहास-भूगोल बुझ्नु पर्ने हुन्छ। कुनै त बुझेर पनि यो पढाइ छोडिदिन्छन्। स्वर्गमा त आउँछन् तर योगी बनेर विकर्म विनाश गर्दैनन्, त्यसैले सजाय भोग्नुपर्छ। स्वर्गमा आउँछन् तर प्रजामा पनि कम पद पाउँछन्। स्वर्गमा पहिले पावन महाराजा-महारानी थिए, उनै फेरि पतित राजा-रानी बने। अब त पतित राजा-रानी पनि छैनन्। फेरि अब बाबाद्वारा पावन राजा-रानी बनिरहेका छन्। यो ईश्वरीय ज्ञान निराकार बाबाले नै पढाउनुहुन्छ। साकारमा यी ब्रह्माले पनि उहाँ निराकारद्वारा नै सुनिरहेका छन्। निराकार बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ। यस ज्ञानद्वारा नै मनुष्यबाट देवता बनिन्छ। यस ब्रह्माको आत्माले पनि पढ्छ। बच्चाहरूको आत्माले पनि पढ्छ। राम्रो वा नराम्रो संस्कार आत्मामा नै रहन्छ। राम्रो संस्कार भए राम्रो घरमा जन्म लिन्छ। पढ्दा-पढ्दै फेरि ज्ञान पनि छोडिदिन्छन्। मायाले आफूतिर खिच्छ। एकातिर छ रावणको मत, अर्कोतिर छ रामको मत। यस अन्तिम जन्ममा रामको मतमा चलनु छ। रावणको जित हुनाले कहिले उता जान्छन्। फेरि रामसँग दुस्मन बन्न पुग्छन्। उनको लागि सजाय धेरै कडा छ। तिमीले रामको शरण लिएका छौ। फेरि यदि विश्वासघाती बनेर रावणको शरण लियौ भने रामको निन्दा गराउनेछौ। तिम्रो बुद्धिमा छ— यो वास्तवमा राम राज्य र रावण राज्यको खेल बनेको छ। सत्ययुग सतोप्रधान, त्रेता सतो, फेरि द्वापर रजो, कलियुगमा तमो हुन्छ। तिमी अहिले सतोप्रधानमा जान्छौ। बाबा आएर सतोप्रधान बनाउनु हुन्छ। फेरि १६ कलाबाट १४ कलामा आउँछौं। फेरि रावणको सङ्गमा कलाहरू कम हुँदै जान्छ। अहिले कलियुगमा कुनै कला रहेन। सबैले भन्छन्— हामी पतित भ्रष्टाचारी हौं। पतित दुनियाँको विनाश हुनु छ, पावन दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ। बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई ज्ञान सक्नुहुन्छ। अहिले तिमी भगवान्को घरमा बसेका छौ। तिमी ब्राह्मण ब्राह्मणीहरू फेरि देवता बन्छौ, फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र... यो चक्र हो। चक्रवर्ती तिमी ब्राह्मण हो। राजयोग सिकेर ज्ञान धारण गर्नाले चक्रवर्ती राजा-रानी बन्छौ। त्यसैले पुरुषार्थ गरेर स्वर्गमा उच्च पद पाउनु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस अन्तिम जन्ममा रामको मतमा चलनु छ। कहिल्यै पनि रामको शरणबाट रावणको शरणमा गएर बाबाको निन्दा गराउनु हुँदैन।
- २) सजायँबाट छुट्नको लागि योगी बनेर विकर्म विनाश गर्नु छ। पवित्र दुनियाँमा जानको लागि पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ।

वरदानः— धन कमाउँदा अथवा सम्बन्ध निर्वाह गर्दा -गर्दै पनि दुःखबाट मुक्त रहने नष्टोमोहा, ट्रस्टी भव

लौकिक सम्बन्धको बीचमा रहेर पनि सम्बन्ध निर्वाह गर्नु अलग चीज हो र उनीहरूतिर आकर्षित हुनु अलग चीज हो। ट्रस्टी भएर धन कमाउनु अलग चीज हो र लगाव वश कमाउनु, मोह वश कमाउनु अलग चीज हो। नष्टोमोहा वा ट्रस्टीको निशानी हो— दुःख र अशान्तिको नाम निशान नहोस्। कहिलेकाहीँ धन कमाउँदा तल माथि भएमा वा सम्बन्ध निर्वाह गर्दा कोही बिरामी भएमा कुनै दुःखको लहर नआओस्। सदा बेफिक्र बादशाह।

स्लोगनः— दयावान उसलाई भनिन्छ, जसले निर्बललाई हिम्मत र बल दिइरहन्छ।